

ADVIES Nr. 1.794

Zitting van dinsdag 31 januari 2012

Indexering van de loongrenzen – Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het Hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen

x x x

2.456-1

ADVIES Nr. 1.794

Onderwerp : Indexering van de loongrenzen – Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het Hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen

Bij brief van 19 december 2011 heeft mevrouw M. DE CONINCK, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit dat vanaf 1 januari 2012 en 2013 een nieuwe loongrens SO voor de beschutte werkplaatsen vaststelt en daarnaast voor die loongrens vanaf 2013 een automatisch indexeringsmechanisme instelt.

Bij brief van 21 december 2011 heeft de minister eveneens het advies van de Raad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit dat vanaf 2012 een automatisch indexeringsmechanisme instelt van de hogeloongrens S1 bij de berekening van de structurele vermindering.

Vervolgens heeft zij bij brief van 10 januari 2012 het advies van de Nationale Arbeidsraad gevraagd over de problematiek van de weerslag van een eventuele tweede overschrijding van de spilindex in 2012.

Het onderzoek van dit vraagstuk werd toevertrouwd aan een werkgroep ad hoc.

Op verslag van die werkgroep heeft de Raad op 31 januari 2012 navolgend advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. STANDPUNT VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

A. Inleiding

Mevrouw M. DE CONINCK, minister van Werk, heeft op 19 en 21 december 2011 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over twee ontwerpen van koninklijk besluit die uitvoering geven aan artikel 331, zesde lid, van de programmawet (I) van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de programmawet van 23 december 2009, dat bepaalt dat de Koning, bij besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de wijze kan bepalen waarop de loongrenzen voor de berekening van de structurele bijdragevermindering automatisch kan worden aangepast aan de ontwikkeling van het indexcijfer van de consumptieprijs.

Het ontwerp van koninklijk besluit dat op 19 december 2011 werd voorgelegd stelt vanaf 1 januari 2012 en 2013 een nieuwe loongrens SO voor de categorie 3 in de beschutte werkplaatsen vast en voert daarnaast vanaf 2013 een automatisch indexeringsmechanisme in voor die loongrens.

Het ontwerp van koninklijk besluit dat op 21 december 2011 werd voorgelegd heeft voert vanaf 2012 een automatisch indexeringsmechanisme in voor de hogeloongrens S1 bij de berekening van de structurele bijdragevermindering.

De voorgelegde ontwerpen van koninklijk besluit bepalen dat voornoemde loongrenzen automatisch met 2% zullen worden verhoogd in het kwartaal dat volgt op de overschrijding van de spilindex. Daarnaast wordt vanaf 1 januari 2012 en 2013 een nieuwe loongrens SO voor categorie 3 vastgesteld.

Over deze materie werd reeds op 15 april 2010 door de vorige ministers van Werk en Sociale Zaken het advies van de Raad gevraagd. Het dossier werd destijds in beraad gehouden.

Over het genoemde onderwerp werd in het kader van de eerste adviesaanvraag aan de Raad eveneens het advies van de Inspecteur van Financiën en een brief van de staatssecretaris voor Begroting overgemaakt.

In de huidige adviesaanvraag dringt de minister erop aan over het advies van de Raad te kunnen beschikken tegen uiterlijk 15 januari 2012 omdat de maatregel inwerking dient te treden vanaf het eerste kwartaal 2012 en in geval van overschrijding van de spilindex het kwartaal erna zou moeten worden toegepast.

II. ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

De Raad heeft met bijzondere aandacht een onderzoek gewijd aan de twee voorgelegde ontwerpen van koninklijk besluit en de bijkomende vraag van de minister over de weerslag van een eventuele tweede overschrijding van de spilindex in 2012.

A. Met betrekking tot de automatische indexering van de loongrens s1

Het hem in de adviesaanvraag van 21 december 2011 voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de socialezekerheidsbijdragen voorziet vanaf 2012 in een automatische indexeringsmechanisme van de hogeloongrens S1 in het kwartaal dat volgt op de overschrijding van de spilindex.

Over dit voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit konden de in de Raad vertegenwoordigde organisaties geen overeenstemming bereiken.

1. Standpunt van de werknemersorganisaties

De werknemersorganisaties kunnen zich akkoord verklaren met de indexering van de loongrenzen voor de hogeloonvermindering en de concrete techniek die daartoe wordt voorgesteld door de regering.

Evenwel, die indexering van de loongrenzen werd al veel eerder beslist door de regering, maar werd tot op heden niet uitgevoerd. Dit is een van de vele factoren die mee verantwoordelijk is voor de vergroting van het begrotingstekort en de verzwarening van de saneringsinspanning die vandaag moet worden geleverd (vooral ten koste van de werknemers en de gerechtigden op sociale uitkeringen). De werknemersorganisaties vragen daarom dat de indexering van de loongrenzen met terugwerkende kracht wordt ingevoerd.

Bovendien menen de werknemersorganisaties dat deze maatregel onvoldoende ver gaat. Uit een analyse door de RSZ ten behoeve van het Beheerscomité van de Sociale Zekerheid (als bijlage) blijkt dat deze hogeloonvermindering, een almaar grotere parafiscale uitgave heeft meegebracht die veel verder gaat dan het initieel bepaalde budget in het kader van de Werkgelegenheidsconferentie van 2003 (100 miljoen euro) en helemaal niet meer in evenwicht staat met de uitgave voor de lageloonvermindering. Het was op de werkgelegenheidsconferentie nooit de bedoeling om dit plafond hoge lonen niet te indexeren. Dit staat haaks op alle wetenschappelijk onderzoek en ook op de recurrente aanbevelingen van Europese commissie, Europese Raad, OESO en IMF om eventuele loonkostverminderingen vooral toe te spitsen op de lagere lonen. Dit is zowel vanuit het oogpunt van doelmatigheid naar werkgelegenheidseffecten als naar rechtvaardigheid (minder achterstelling van laaggeschoolden op de arbeidsmarkt) het meest wenselijk. Ook het Belgische hervormingsprogramma in het kader van Europa 2020 geeft voorrang aan de verlaging van de fiscale en parafiscale lasten op lage lonen. In de Europese aanbevelingen in het kader van Europa 2020 vragen Europese commissie en Europese Raad België daarin verder te gaan en vraagt het expliciet de *“arbeidsparticipatie naar een hoger peil te tillen door de hoge fiscale en sociale lasten voor laagbetaalden op budgettair neutrale wijze te verlichten”*. Het toont nog maar eens hoe de Europese aanbevelingen bijzonder selectief worden gelezen. Dit moet ook worden bekeken in licht van een sterk gesegmenteerde arbeidsmarkt in België, waarbij de werkloosheid sterk geconcentreerd zit bij de laaggeschoolden. Daarbij mag ook niet worden veronachtzaamd dat die laaggeschooldheid sterk geconcentreerd zit bij de oudere generaties, zodat een sterkere oriëntatie op laaggeschoolden ook actief bijdraagt tot de verhoging van de werkzaamheidsgraad van ouderen.

De werknemersorganisaties wijzen er op dat een indexering alleen onvoldoende is om de stijgende parafiscale uitgave voor de hogeloonvermindering te vermijden. Die uitgave zal immers verder moeten blijven toenemen door de structurele verschuivingen in de werkgelegenheid enerzijds en de verhoging van de hoge lonen boven index (en vaak ook boven de loonnorm).

Zij herinneren er de regering aan dat het federale regeerakkoord, met verwijzing naar een recente studie van Planbureau en Nationale Bank van België samen, uitdrukkelijk stelt dat studies aantonen “dat loonsubsidies die gericht zijn op lage en middelmatige lonen efficiënt zijn om jobs te creëren”.

In dat kader stelt de regering het volgende: “Na evaluatie zal de regering de federale voorzieningen om de economische activiteit en de tewerkstelling te steunen desgevallend verbeteren om de impact ervan op de effectieve jobcreatie of het jobbehoud te versterken”. De werknemersorganisaties vragen dat dit globale debat ten spoedigste opstart, zonder taboes en evidence based, en dat in dit kader in het bijzonder het debat wordt gevoerd over de beperking van de hogeloonvermindering, enerzijds vanuit budgettair oogpunt, anderzijds met het oog op een meer doelmatig werkgelegenheidsbeleid.

2. Standpunt van de werkgeversorganisaties

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen hebben kennis genomen van het ontwerp van koninklijk besluit dat uitvoering geeft aan artikel 331, zesde lid van de programmawet van 24 december 2002, waarbij de Koning na een in Ministerraad overleg besluit, het mechanisme kan bepalen volgens het welke het loonplafond S1 automatisch kan worden aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Binnen de grenzen van deze adviesaanvraag, formuleren zij volgend standpunt.

Zij stellen vast dat deze maatregel afbreuk doet aan de afspraken die gemaakt zijn in het kader van de Werkgelegenheidsconferentie van september 2003. Daar werd afgesproken om de bestaande structurele bijdragevermindering te versterken onder meer door de invoering van een extra korting (6%) voor de hoge lonen, de zgn. “hogelonencomponent”. Deze hogelonencomponent werd ingevoerd om de bijdragen gedeeltelijk te plafonneren. De bedoeling was daarbij ook dat de hogelonegrens niet zou worden geïndexeerd, zodat de evolutie van de lonen geleidelijk aan een groter deel van de werknemers op die extra korting recht zou geven. Dit gold ter compensatie van het feit dat niet werd voorzien in een volledige plafonnering van de werkgeversbijdragen zoals in onze buurlanden.

In de Federale Beleidsverklaring voor 2003-2004 werd gesteld dat, als we onze welvaart willen behouden, de meerwaarde moet komen van kennis, creativiteit en innovatie. Daarin wordt tevens expliciet gesteld dat de invoering van de hogelonencomponent tot doel heeft om kennisjobs aan te zwengelen en te vermijden dat deze verdwijnen naar het buitenland.

In het Uitzonderlijk akkoord voor de periode 2009-2010 (bijlage 1 – vereenvoudiging banenplannen) kwamen de sociale partners een drastische vereenvoudiging en beperking van de RSZ- doelgroepkortingen overeen. Het gros van de middelen die daardoor zouden vrijkomen (521 miljoen euro van het toenmalige totaalbudget voor de doelgroepverminderingen van 748 miljoen euro) zou worden besteed aan een versterking van de structurele bijdragevermindering, met een versterking van het forfait en van de lagelonencomponent, maar tevens met neutraliteit t.a.v. de hogelonencomponent. In dit akkoord werd de hogelonegrens daartoe eenmalig verhoogd, maar was er geen sprake van een indexering van de hogelonegrens, ook al waren de sociale partners in de Raad daaromtrent gevat door een adviesaanvraag van de bevoegde minister. De sociale partners vroegen de regering expliciet om de uitvoering van dit akkoord en het behoud van het onvoorwaardelijk karakter van de structurele bijdragevermindering, met inbegrip van de hogelonencomponent.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen onderstrepen het belang van de structurele bijdragevermindering. Deze heeft als voordeel dat ze, onbeperkt is in de tijd, eenvoudig, transparant en efficiënt. Het verlagen van de lasten op arbeid en het transparanter maken van onze reële loonkost is van belang voor het behoud van de tewerkstelling en de creatie van bijkomende jobs.

Het “Technisch verslag van het secretariaat over de maximale beschikbare marges voor de loonkostenontwikkeling” van 8 november 2011 geeft effectief aan dat onze loonkosten in de periode 2011-2012 voor de vierde keer op rij sneller zullen evolueren dan het gemiddelde van onze drie buurlanden Duitsland, Frankrijk en Nederland. Sinds 2005 heeft de Belgische economie een bijkomende loonkostenhandicap opgebouwd die in 2011-2012 verder verhoogt tot 4,6%. Dit komt bovenop de historische loonkostenhandicap die al bestond vóór de invoering van de wet op de loonnorm van 1996.

Wat meer in het bijzonder de hogelonencomponent betreft, wijzen de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen op een studie van de OESO (Taxing wages rapport 2011) die aantoont dat de lastendruk op hoge lonen in België veel hoger ligt dan in andere OESO-landen. De lastendruk op hoge lonen in België (61%) ligt m.n. veel hoger dan in Frankrijk (53%), Duitsland (52%) en Nederland (43%) en is de hoogste binnen de OESO (gemiddeld 39%). Andere landen, ook onze drie buurlanden, hebben de sociale bijdragen immers reeds lang geplafonneerd (afgetopt op een bepaalde loondrempel).

Deze hoge lastendruk is nefast voor het concurrentievermogen, de economie en de werkgelegenheid. Kenniswerkers zijn immers belangrijk om bedrijven concurrentieel te houden en België aantrekkelijk te maken voor buitenlandse investeerders. Ze zijn motoren van jobcreatie en innovatie, en zorgen op die manier ook voor werkgelegenheid voor lagergeschoolde werknemers. Het zou bovendien bijzonder incoherent zijn om enerzijds te pleiten voor meer onderzoek en ontwikkeling en meer innovatie, en anderzijds hoger opgeleide werknemers duurder te maken.

Verder wijzen de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen erop dat, zo men de niet-indexering van de hogelonegrens in vraag stelt, ook de lage lonengrens structureel geïndexeerd moet worden en het forfait van de structurele bijdragevermindering (400 euro/kwartaal) naar boven toe moet worden herzien daar ook deze nauwelijks respectievelijk nooit zijn geïndexeerd of aangepast aan de loonevolutie. Het aandeel van de lagelonencomponent en van de forfaitaire korting van 400 euro in de loonlasten is daardoor over de jaren heen aanzienlijk teruggevallen.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen kunnen het voorstel tot een indexering van de hogelonegrens van de structurele bijdragevermindering bijgevolg niet steunen, daar deze de lastendruk op hoge lonen verder doet toenemen ten opzichte van onze buurlanden met een negatief effect op de competitiviteit van de Belgische economie en Belgische werkgelegenheid. Bovendien betekent deze maatregel een inbreuk op eerder gemaakte afspraken zowel onder sociale partners als tripartiet tussen regering en sociale partners.

Bovendien merken de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen op dat, in de hypothese waarin deze maatregel toch zou worden uitgevoerd, de mogelijke tweede indexering van de hogelonegrens in 2012 zou leiden tot een budgettaire minderuitgave die meer dan het dubbele bedraagt van het bedrag dat in de begrotingsnotificaties werd geraamd (36 miljoen euro i.p.v. 14 miljoen euro). Zo de regering toch beslist om deze maatregel uit te voeren, moet de eventuele meeropbrengst van deze maatregel en van een tweede indexering dan ook worden aanzien als een extra inspanning van werkgeverszijde en moet deze ook als dusdanig worden meegenomen in de budgetcontrole in februari zo daar nog bijkomende maatregelen worden beslist.

B. Met betrekking tot de automatische indexering van de loongrens S0

Het hem in de adviesaanvraag van 19 december 2011 voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de socialezekerheidsbijdragen voorziet in een nieuwe loongrens S0 voor de beschutte werkplaatsen vanaf 1 januari 2012 en 1 januari 2013 en voert daarnaast vanaf 2013 een automatische indexeringsmechanisme in van die loongrens in het kwartaal dat volgt op de overschrijding van de spilindex.

De Raad stelt vast dat dit ontwerp van koninklijk besluit correct uitvoering geeft aan het positief advies dat het beheerscomité van de RSZ hierover heeft uitgebracht op 21 oktober 2010.

In het verlengde hiervan kan de Raad dan ook instemmen met het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

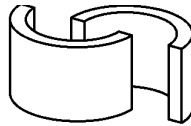
C. Met betrekking tot de weerslag van een eventuele tweede overschrijding van de spilindex in 2012

De minister van Werk heeft bij brief van 10 januari 2012 de Raad laten weten dat op de ministerraad van 23 december 2011 eveneens werd afgesproken hoogdringend het advies van de Nationale Arbeidsraad te vragen over de problematiek van de weerslag van een eventuele overschrijding van de spilindex in 2012.

De Raad is van oordeel dat de budgettaire impact van een eventuele tweede indexering in 2012 moet worden bekeken in het kader van de begrotingsperspectieven bij ongewijzigd beleid die zullen wijzigen in functie van nieuwe inflatievooruitzichten

Hij meent echter dat de expertise hiervoor ligt bij het globaal beheer van de RSZ en dat daar de impact van een dubbele indexering moet worden onderzocht bij de volgende begrotingscontrole in februari 2012.

BIJLAGE

BEHEERSCOMITÉ VAN DE SOCIALE ZEKERHEID

Vergadering van 8 juli 2011

Betreft : indeling van de structurele vermindering in de lageloon- en de hogelooncomponent

Op vraag van een van de leden van het Beheerscomité aan de Administrateur-generaal van de RSZ wordt in dit document de structurele vermindering nader uitgelegd.

Herhaling van de wetgeving

De structurele vermindering mag worden toegekend voor de werknemers die onderworpen zijn aan het geheel van de regelingen van de sociale zekerheid van de bezoldigde werknemers en voor wie geen enkele andere werkgeversbijdragenvermindering, behalve de doelgroepenverminderingen die in de geharmoniseerde bijdragevermindering zijn opgenomen, werd aangevraagd. Er is dus geen bijdragevermindering mogelijk voor de ambtenaren, de leerlingen en leerplichtigen, het merendeel van de contractuelen van de overheidssector, het huispersoneel en de gesubsidieerde contractuelen.

De structurele vermindering bestaat uit drie delen:

- Een forfaitair gedeelte, onafhankelijk van het loonniveau van de werknemer (aangeduid met “FF”); dit forfaitaire gedeelte is in sommige gevallen gelijk aan 0 (voor het merendeel van de werknemers die in de sectoren tewerkgesteld zijn die onder de socialemaribelregelgeving vallen);
- Een variabel gedeelte dat wordt toegekend wanneer het loon een bepaalde loongrens S_1 overschrijdt en dat toeneemt met de hoogte van het loon (“positieve” hellingscoëfficiënt •);
- Een variabel gedeelte dat wordt toegekend wanneer het refertekwartaalloon onder een bepaalde loongrens S_0 blijft en dat afneemt met de hoogte van het loon (“negatieve” hellingscoëfficiënt •).

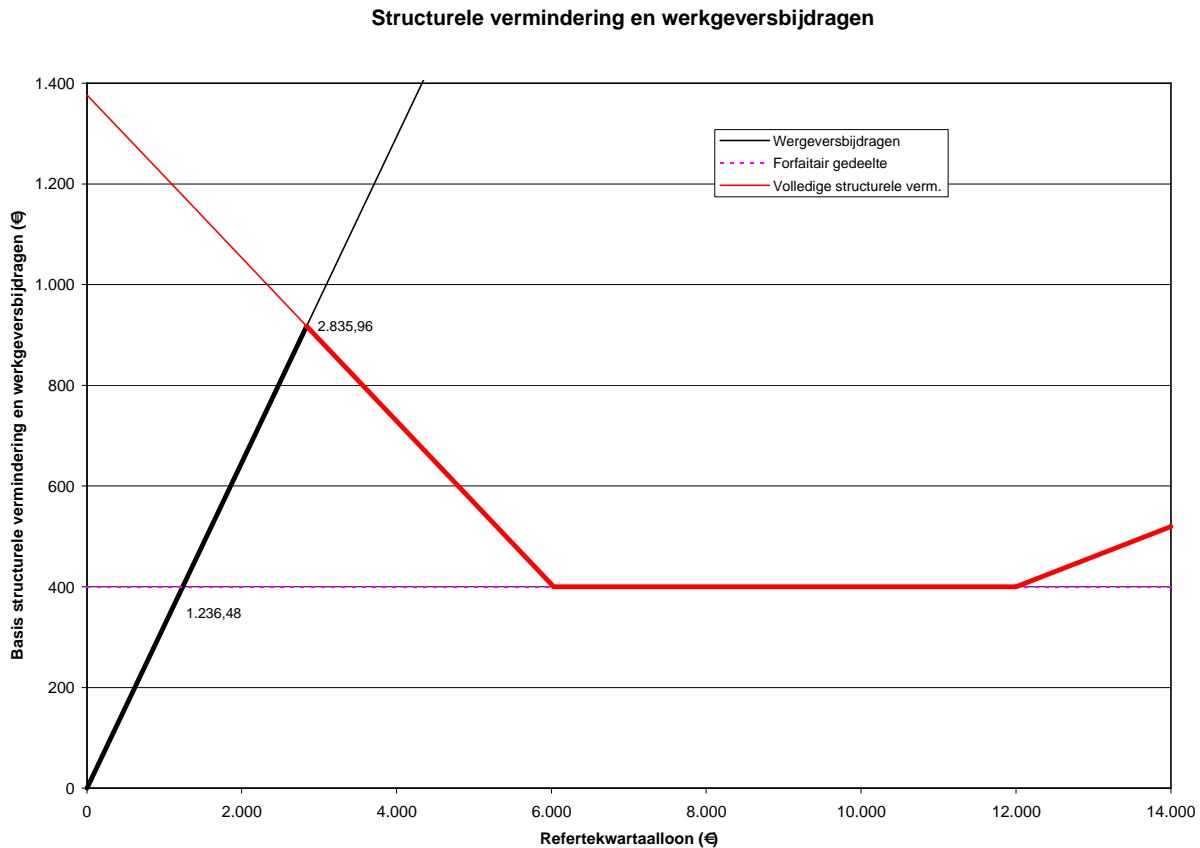
De som van deze drie componenten, afgetopt op de verschuldigde patronale socialezekerheidsbijdragen, geeft het bedrag dat per werkgever mag worden afgetrokken.

De berekening van de vermindering gebeurt per tewerkstellingslijn (DmfA) en wordt toegepast op het loon toegekend aan een refertewerknemer met een voltijdse tewerkstelling gedurende de volledige periode van het kwartaal (refertekwartaalloon) ⁽¹⁾. Dit bedrag wordt aangepast in functie van de tewerkstellingsgraad van de werknemer gedurende de betrokken periode door gebruik te maken van een **tewerkstellingscoëfficiënt**, met echter speciale modaliteiten: een zeer lage algemene tewerkstellingsgraad (μ_{glob}) over alle tewerkstellingsperioden in een trimester heen leidt in het algemeen niet tot het toekennen van een vermindering, terwijl een tewerkstellingsgraad van meer dan

⁽¹⁾ In afwijking van deze regel wordt de hogelooncomponent berekend op basis van het werkelijke loon.

80% recht geeft op het maximaal mogelijke bedrag aan vermindering, en met toepassing van een **versterkingscoëfficiënt** om een discontinuïteit te voorkomen bij de overgang van 79% naar 80%.

Grafiek 1 illustreert de formule die momenteel op het overgrote deel van de werknemers van toepassing is voor het refertekwartaalloon en voor de basisvermindering (werknemer die voltijds tewerkgesteld is gedurende het volledige trimester en voor wie de werkgever onderworpen is aan de loonmatigingsbijdrage).

De vette lijnen geven het bedrag aan structurele vermindering dat kan worden toegekend. Hierbij moeten volgende opmerkingen gemaakt worden:

- voor de werknemers met hoge lonen is er in principe geen limiet op de structurele bijdragevermindering veroorzaakt door de aftopping op de patronale bijdragen.
- Voor de werknemers met lage lonen (hier beperkt tot €6.030) komt het bedrag aan structurele vermindering niet altijd overeen met het oorspronkelijk berekende bedrag (rode lijn), rekening houdende met de aftopping door de patronale bijdragen (zwarte lijn). Drie zones kunnen onderscheiden worden:
 - Als het refertekwartaalloon kleiner is dan €1.236,48 ⁽²⁾ is de totale basisbijdragevermindering die kan worden toegekend lager dan €400.
 - Als het refertekwartaalloon tussen €1.236,48 en €2.835,96 ligt, is de totale basisbijdragevermindering die kan worden toegekend beperkt tot de patronale bijdragen, maar is ze steeds meer dan €400.
 - Boven €2.835,96 en tot het bedrag van het lagelonenplafond kan de volledige structurele vermindering worden toegekend.

⁽²⁾ Er dient opgemerkt dat de refertekwartaallonen kunnen variëren van het ene kwartaal op het andere en tussen de verschillende werknemerscategorieën, afhankelijk van de patronale bijdragepercentages en van het al dan niet verschuldigd zijn van de loonmatigingsbijdrage. De hier gebruikte bedragen zijn deze van het vierde kwartaal 2010.

Bijlage 1 bevat twee tabellen die de te gebruiken bedragen bevat, vanaf het eerste kwartaal 2004, voor de berekening van de basisstructurele vermindering.

Gebruikte methodologie

In tegenstelling tot de gebruikelijke simulaties, gebaseerd op voorbije kwartalen en met toepassing van een evolutiecoëfficiënt voor de lonen voor alle prestaties, wordt hier gewerkt op reële gegevens.

De verschillende stappen zijn:

- Selectie van de werknemers met een tewerkstellingslijn waarvoor de structurele vermindering is aangevraagd.
- Uitzuivering van de tewerkstellingslijnen waar de vermindering verkeerdelijk werd aangevraagd.
- Selectie en/of bepaling van de verschillende berekeningsparameters, eigen aan de betrokken tewerkstellingslijn alsook aan andere prestaties van het kwartaal.
- Berekening van de basishogelooncomponent (zie bijlage 1) (deze component is niet beperkt door het bedrag van de patronale bijdragen) en aanpassing van deze component door middel van de tewerkstellings- en de versterkingscoëfficiënt.
- Berekening van de lagelooncomponent ⁽³⁾. **Hierbij wordt uitgegaan van de hypothese, die nergens in wetgeving nader bepaald wordt, dat wanneer het bedrag van de vermindering lager is dan de verschuldigde patronale bijdragen, in eerste instantie de lagelooncomponent (refertekwartaalloon begrepen tussen €1.236,48 en €2.835,96) verminderd wordt en daarna de forfaitaire component ⁽⁴⁾ en dat er dus geen lagelooncomponent is wanneer het loon lager is dan €1.236,48.** De berekening is dus de volgende:
 - Onder een refertekwartaalloon van €1.236,48 is er geen lagelooncomponent.
 - Voor een refertekwartaalloon tussen €1.236,48 en €2.835,96 is het “netto”-bedrag van de lagelooncomponent gelijk aan de patronale bijdrage verminderd met de netto forfaitaire component (aangepast door de tewerkstellings- en de versterkingscoëfficiënt).
 - Voor een refertekwartaalloon hoger dan €2.835,96 wordt de lagelooncomponent berekend volgens de formule in bijlage 1 (aangepast door de tewerkstellings- en de versterkingscoëfficiënt).

Deze methodologie heeft zijn beperking: wanneer het totale gevraagde bedrag aan structurele vermindering op de kwartaalaangifte niet overeenkomt, onder andere om redenen van administratieve tolerantie, met de berekening, dan gaat men er van uit dat de forfaitaire component het gewicht van het verschil draagt.

Gegevens

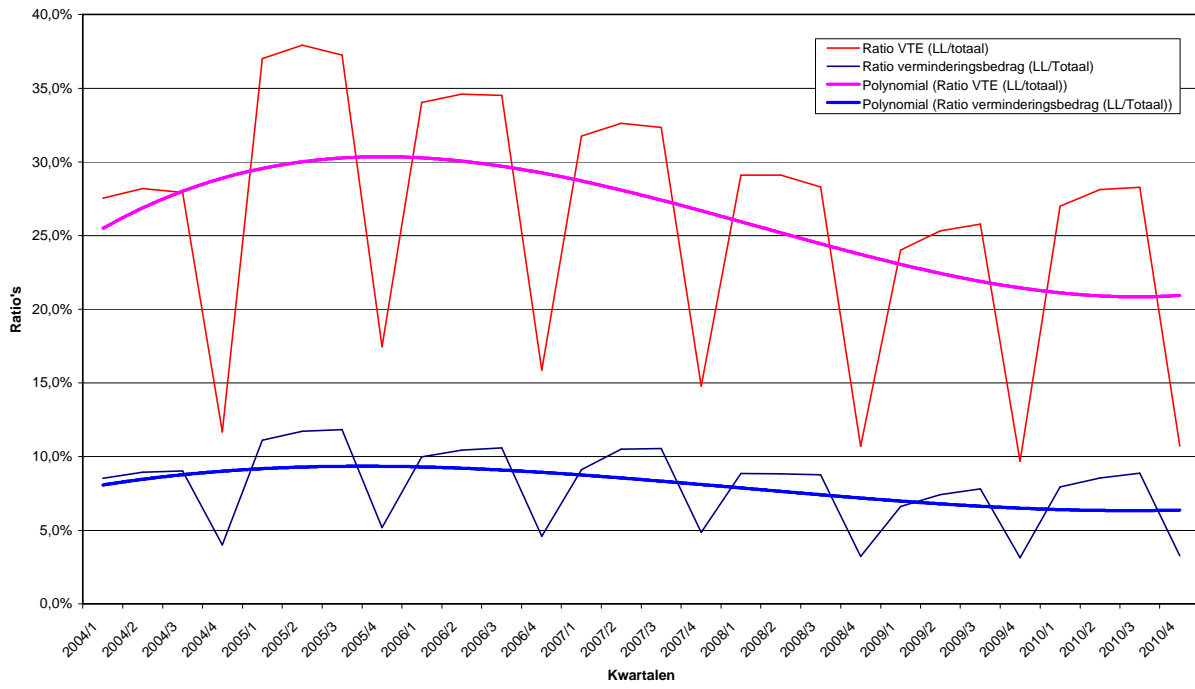
Bijlage 2 bevat een tabel met de voornaamste cijfers bekomen op basis van de gerealiseerde programmering.

De tabellen hieronder illustreren de gegevens uit de tabel met trendlijnen in het vet (type polynoom van de derde graad).

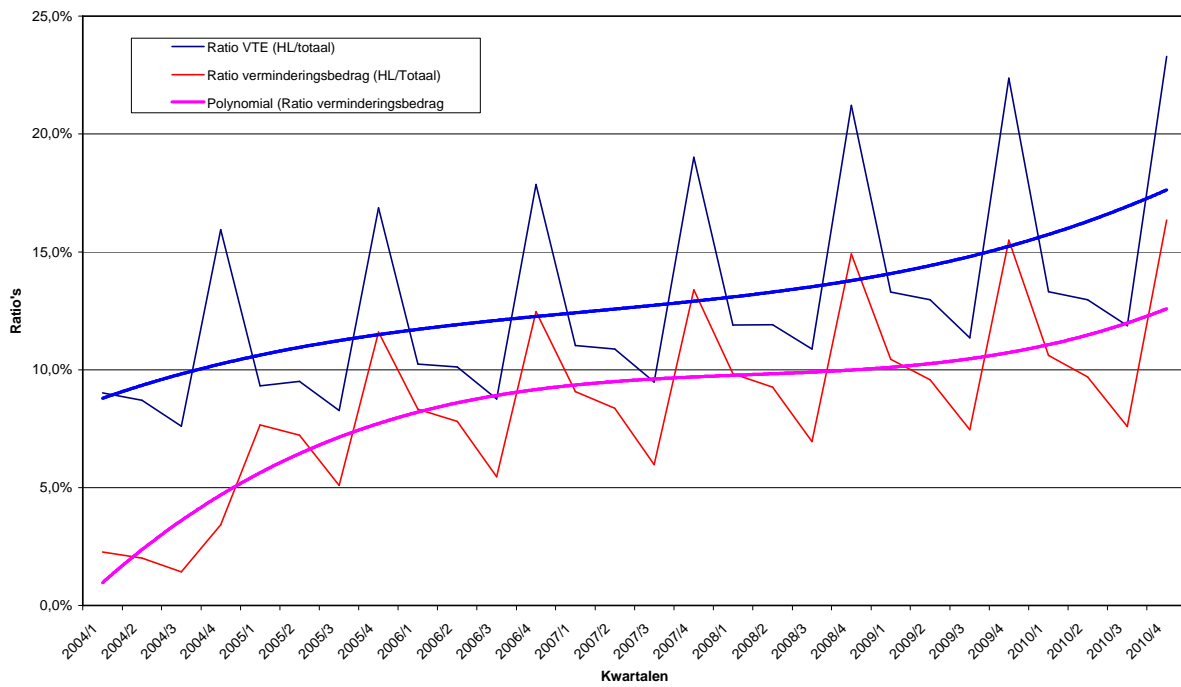
⁽³⁾ Zoals in vorige voetnoot al vermeld corresponderen de bedragen met de situatie in het vierde kwartaal 2010 en voor een werknemer waarvoor de loonmatigingsbijdrage verschuldigd is.

⁽⁴⁾ In de simulaties gebeurt er een proportionele verdeling tussen de forfaitaire en de lagelooncomponent. Ter illustratie: voor een referteloon van €2.000 is de theoretische vermindering gelijk aan €1.053, maar wordt ze afgetopt op de patronale bijdragen gelijk aan €647. In de simulaties zou de forfaitaire component €245 zijn ($400 \cdot 647 / 1053$) terwijl de lagelooncomponent €102 zou bedragen. In het hier voorliggend werk is de forfaitaire component gelijk aan €400 en de lagelooncomponent aan €247.

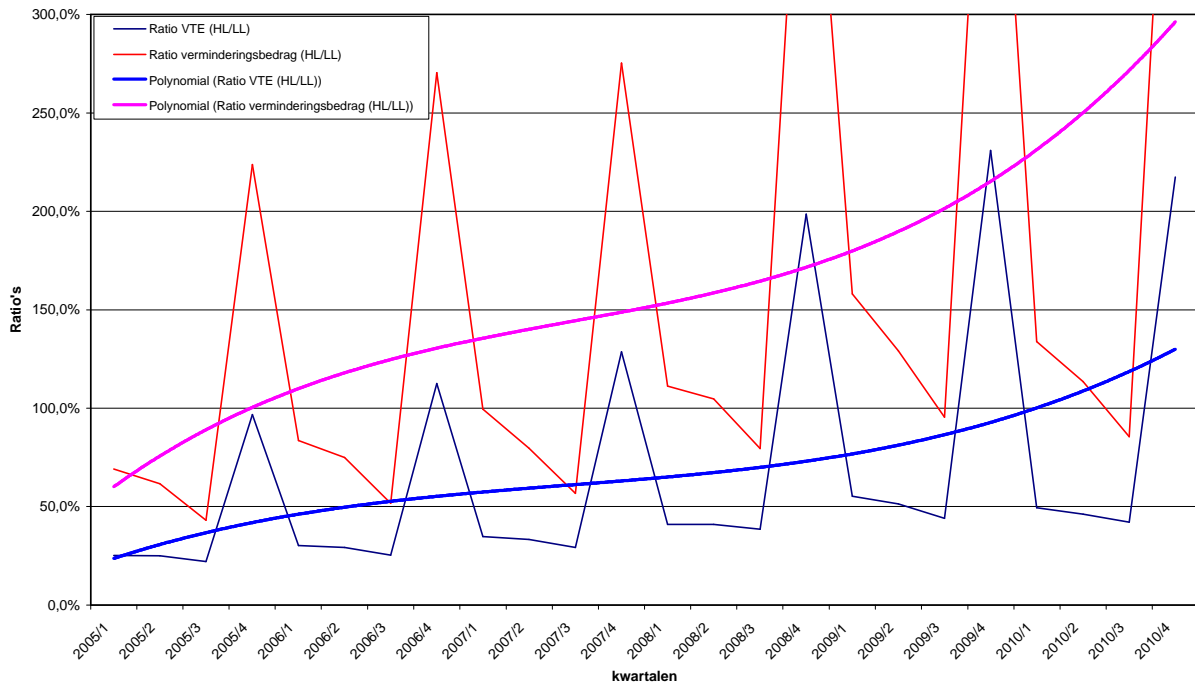
Ratio's lage lonen - structurele

Ratio's hoge lonen - structurele

Ratio's hoge lonen - lage lonen

Aanvullende opmerkingen

Aangezien het hier reële gegevens betreft speelt de verdeling (variërend doorheen de jaren) van de tewerkstelling over de verschillende activiteitssectoren en verschillende loonniveaus een zekere rol. Dit is niet het geval bij simulaties, die gebaseerd zijn op voorbije kwartalen, en die dus de kenmerken overnemen van die kwartalen, maar wel aangepast via coëfficiënten gelinkt aan de evolutie van de index.

In het bijzonder is er het seizoensfenomeen in het vierde kwartaal van elk jaar. De eindejaarspremies doen de loonmassa stijgen, waardoor het aantal werknemers met lage lonen vermindert en het aantal met hoge lonen stijgt.

De trendlijn wordt ter indicatieve titel gegeven: ze is het resultaat van een automatische berekening door de toepassing op basis van de keuze van het type. Een andere keuze zou een andere trendlijn opleveren.

Rekening houdende met de verschillende benadering bij het exploiteren van reële cijfers en simulaties, leek het ons niet wenselijk om de twee types hier door elkaar te gebruiken.

Een vergelijking met budgettaire gegevens (verschillende documenten die op het BCSZ voorgesteld zijn) toont dat de grootteorde van de verminderingcomponenten gerespecteerd wordt.

Forfaitair en lagelooncomponent van de structurele vermindering

Kwartaal	Categorie 1			Categorie 2 ("Sociale Maribel")			Categorie 3 (besch. werkplaatsen)		
	FF (euro)	α	S ₀ (euro)	FF (euro)	α	S ₀ (euro)	FF (euro)	α	S ₀ (euro)
2004/1	400	0,1750	5.310,00	0	0,2706	5.310,00	471	0,1750	5.310,00
2004/2	400	0,1750	5.310,00	0	0,2706	5.310,00	471	0,1750	5.310,00
2004/3	400	0,1750	5.310,00	0	0,2706	5.310,00	471	0,1750	5.310,00
2004/4	400	0,1750	5.310,00	0	0,2706	5.310,00	471	0,1750	5.310,00
2005/1	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	5.988,12
2005/2	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	5.988,12
2005/3	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	5.988,12
2005/4	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	5.988,12
2006/1	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	6.157,78
2006/2	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	6.157,78
2006/3	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	6.157,78
2006/4	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	6.157,78
2007/1	400	0,1444	5.870,71	0	0,2266	5.870,71	471	0,1444	6.260,58
2007/2	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.260,58
2007/3	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.260,58
2007/4	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.260,58
2008/1	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.230,04
2008/2	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.230,04
2008/3	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.230,04
2008/4	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.230,04
2009/1	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.230,04
2009/2	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	7.075,20
2009/3	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	7.075,20
2009/4	400	0,1620	5.870,71	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	7.075,20
2010/1	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.611,36
2010/2	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.611,36
2010/3	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.611,36
2010/4	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.611,36
2011/1	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.787,67
2011/2	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.787,67
2011/3	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.787,67
2011/4	400	0,1620	6.030,00	0	0,2467	5.870,71	471	0,1620	6.787,67

Hogelooncomponent van de structurele vermindering

Kwartaal	•	S ₁ (euro)
2004/1	0,0173	12.000
2004/2	0,0173	12.000
2004/3	0,0173	12.000
2004/4	0,0173	12.000
2005/1	0,06	12.000
2005/2	0,06	12.000
2005/3	0,06	12.000
2005/4	0,06	12.000
2006/1	0,06	12.000
2006/2	0,06	12.000
2006/3	0,06	12.000
2006/4	0,06	12.000
2007/1	0,06	12.000
2007/2	0,06	12.000
2007/3	0,06	12.000
2007/4	0,06	12.000
2008/1	0,06	12.000
2008/2	0,06	12.000
2008/3	0,06	12.000
2008/4	0,06	12.000
2009/1	0,06	12.000
2009/2	0,06	12.000
2009/3	0,06	12.000
2009/4	0,06	12.000
2010/1	0,06	12.000
2010/2	0,06	12.000
2010/3	0,06	12.000
2010/4	0,06	12.000
2011/1	0,06	12.000
2011/2	0,06	12.000
2011/3	0,06	12.000
2011/4	0,06	12.000

Bijlage 2

Voornaamste resultaten van de programmering

Kwartaal	Arbeidsvolume van de werknemers voor wie om een structurele vermindering wordt gevraagd	Aangevraagde bedrag van de structurele vermindering (miljoen euro)	Arbeidsvolume van de werknemers met een hogelooncomponent	Berekend bedrag van de hogelooncomponent (miljoen euro)	Arbeidsvolume van de werknemers met een lagelooncomponent • 0	Berekend bedrag van de lagelooncomponent (miljoen euro)	Ratio VTE (LL/totaal)	Ratio verminderingsbedrag (LL/Totaal)	Ratio VTE (HL/totaal)	Ratio verminderingsbedrag (HL/Totaal)	Ratio VTE (HL/LL)	Ratio verminderingsbedrag (HL/LL)
2004/1	1.791.099	841,37	161.609	19,15	493.107	71,81	27,5%	8,5%	9,0%	2,3%	32,8%	niet pertinent
2004/2	1.860.397	868,05	162.093	17,46	524.256	77,50	28,2%	8,9%	8,7%	2,0%	30,9%	niet pertinent
2004/3	1.856.453	865,28	141.340	12,41	518.467	78,03	27,9%	9,0%	7,6%	1,4%	27,3%	niet pertinent
2004/4	1.852.211	847,08	295.343	29,03	216.249	33,96	11,7%	4,0%	15,9%	3,4%	136,6%	niet pertinent
2005/1	1.859.568	951,41	173.291	72,95	688.414	105,71	37,0%	11,1%	9,3%	7,7%	25,2%	69,0%
2005/2	1.899.613	968,78	180.630	70,03	720.504	113,58	37,9%	11,7%	9,5%	7,2%	25,1%	61,7%
2005/3	1.896.414	946,49	156.769	48,22	706.450	111,97	37,3%	11,8%	8,3%	5,1%	22,2%	43,1%
2005/4	1.888.074	956,52	318.451	110,98	329.350	49,57	17,4%	5,2%	16,9%	11,6%	96,7%	223,9%
2006/1	1.881.968	967,72	192.792	80,64	640.584	96,60	34,0%	10,0%	10,2%	8,3%	30,1%	83,5%
2006/2	1.936.196	981,93	195.889	76,80	669.640	102,42	34,6%	10,4%	10,1%	7,8%	29,3%	75,0%
2006/3	1.942.107	959,40	170.330	52,48	670.303	101,63	34,5%	10,6%	8,8%	5,5%	25,4%	51,6%
2006/4	1.944.298	987,65	347.378	123,16	308.486	45,53	15,9%	4,6%	17,9%	12,5%	112,6%	270,5%
2007/1	1.938.367	994,06	213.847	90,15	615.608	90,57	31,8%	9,1%	11,0%	9,1%	34,7%	99,5%
2007/2	1.993.477	1.022,28	216.847	85,57	650.155	107,43	32,6%	10,5%	10,9%	8,4%	33,4%	79,6%
2007/3	1.986.443	992,23	188.282	59,31	642.260	104,62	32,3%	10,5%	9,5%	6,0%	29,3%	56,7%
2007/4	1.997.483	1.034,59	379.905	138,58	295.409	50,35	14,8%	4,9%	19,0%	13,4%	128,6%	275,3%
2008/1	2.005.957	1.034,94	238.786	101,76	583.816	91,52	29,1%	8,8%	11,9%	9,8%	40,9%	111,2%
2008/2	2.031.311	1.036,30	241.984	95,94	590.940	91,54	29,1%	8,8%	11,9%	9,3%	40,9%	104,8%
2008/3	2.012.994	1.004,36	218.882	69,92	569.596	87,96	28,3%	8,8%	10,9%	7,0%	38,4%	79,5%
2008/4	1.998.898	1.037,44	424.171	154,80	213.646	33,45	10,7%	3,2%	21,2%	14,9%	198,5%	462,8%
2009/1	1.928.490	988,46	256.592	103,30	463.461	65,34	24,0%	6,6%	13,3%	10,5%	55,4%	158,1%
2009/2	1.945.964	987,17	252.536	94,55	492.432	73,22	25,3%	7,4%	13,0%	9,6%	51,3%	129,1%
2009/3	1.934.993	964,92	219.892	71,96	498.666	75,33	25,8%	7,8%	11,4%	7,5%	44,1%	95,5%
2009/4	1.939.530	1.013,23	433.892	156,97	187.866	31,67	9,7%	3,1%	22,4%	15,5%	231,0%	495,7%
2010/1	1.902.108	994,34	253.183	105,56	513.163	78,87	27,0%	7,9%	13,3%	10,6%	49,3%	133,8%
2010/2	1.970.236	1.010,90	255.493	98,03	554.007	86,43	28,1%	8,5%	13,0%	9,7%	46,1%	113,4%
2010/3	1.965.489	991,81	233.401	75,28	555.855	87,96	28,3%	8,9%	11,9%	7,6%	42,0%	85,6%
2010/4	1.977.469	1.046,93	460.749	171,22	211.963	34,10	10,7%	3,3%	23,3%	16,4%	217,4%	502,2%